

RODNA RAVNOPRAVNOST JEDAN OD KLJUČNIH PRINCIPA EU

Zadatak naše zemlje i jedan od osnovnih principa koji je u načelu i usvojen, a u praksi se pokazao kao slabo primenjiv, jesu **jednaki uslovi zapošljavanja za žene i muškarce**.

Shodno tome, ministar građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture Zorana Mihajlović je najavila da će se Srbiji raditi na **realizaciji ovog principa** u praksi.

Što se tiče zemalja EU, upravo suprotno od očekivanog, situacija je i kod njih takva da postoji određeni disbalans u pogledu ravnopravnosti između žena i muškaraca.

Naime, i u Srbiji i u EU **pripadnice ženskog pola za isti posao primaju nižu zaradu u odnosu na muškarce**.

Država mora da stvori takve uslove u budućnosti gde će i žene i muškarci imati jednakra prava, a to će postići **uz kooperaciju svih ministarstava propisujući određene uslove koje će poslodavci morati da poštuju**.

U tom pogledu u zemljama EU već je napravljen određen pomak u vidu akata koji su u pripremi i kojima će se propisivati da 40 odsto žena mora da bude u upravnim odborima velikih kompanija. Analogna primena bi bila poželjna i kod nas, ako ne u apsolutnom smislu, onda bar delimično. Shodno tome, **Vlada je već najavila mere koje će preduzeti u bliskoj budućnosti**.

Recimo, pre manje od 10 godina nije bilo žena u Skupštini Srbije, a sad one čine 30 odsto poslanika, sa tendencijom porasta. Međutim ovakva situacija bila bi poželjna i u drugim javnim i privatnim sektorima.

Usvajanje i primena načela rodne ravnopravnosti je takođe i preduslov za brži ekonomski razvoj.

Rukovodilac Operativnog sektora Evropskog instituta za rodnu ravnopravnost Tereza Marfi naglasila je da će Srbija, ukoliko implementira **indeks rodne ravnopravnosti**, biti prva zemlja izvan Unije koja će ga koristiti.

ODGOVORI MINISTARSTVA DRŽAVNE UPRAVE I LOKALNE SAMOUPRAVE NA PITANJA POSTAVLJENA U VEZI SA NOVIM ZAKONSKIM REŠENJIMA U ZAKONU O PLATAMA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA I NAMEŠTENIKA I ZAKONU O PLATAMA U DRŽAVnim ORGANIMA I JAVNIM SLUŽBAMA

ZAKON O PLATAMA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA I NAMEŠTENIKA

Zakon o platama državnih službenika i nameštenika primenjuje se na državne službenike, odnosno zaposlene čije se radno mesto sastoji iz delokruga organa državne uprave, suda, sudske, javnih tužilaštva, državnog pravobraničanstva, službi Narodne skupštine, predsednika Republike, Vlade, Ustavnog suda i službi organa čije članove bira Narodna skupština (državni organi), ili sa njima povezanih opštih, pravnih, informatičkih, materijalno-finansijskih, računovodstvenih i administrativnih poslova, kao i na nameštenike (član 2. st. 1.

i 3. Zakona o državnim službenicima). Državni službenici, na osnovu ovog zakona **nisu narodni poslanici, predsednik Republike, sudije Ustavnog suda, članovi Vlade, sudske, javni tužioci, zamenici javnih tužilaca i druga lica** koja na funkciju bira **Narodna skupština ili postavlja Vlada** i lica koja prema posebnim propisima imaju položaj funkcionera (član 2. stav 2. Zakona o državnim službenicima).

Poslodavac državnih službenika i nameštenika je **Republika Srbija**, a prava i dužnosti poslodavca u ime Republike Srbije vrši rukovodilac državnog organa.

Takođe, na prava i dužnosti državnih službenika **supsidijarno se primenjuju opšti propisi o radu u odnosu na materiju koja ovim zakonom nije uređena**.

važno

U članu 1. Zakona o izmeni i dopuni Zakona o platama državnih službenika i nameštenika izmenjen je član 23. i utvrđeno je da državni službenik ima pravo na dodatak na osnovnu platu od 0,4% osnovne plate za svaku navršenu godinu rada u radnom odnosu kod poslodavca, bez obzira u kom **državnom organu** je bio zaposlen (minuli rad).

Konkretno, kod primene ove odredbe, pri utvrđivanju prava na minuli rad, trebalo bi poći od državnih organa koji su navedeni u članu 2. Zakona o državnim službenicima. Što se tiče drugih državnih organa koji nisu navedeni, rukovodilac organa koji vrši prava i dužnosti poslodavca u ime Republike Srbije, trebalo bi da utvrdi kojim je propisom osnovan organ u kome zaposleni ostvaruje prava iz radnog odnosa i koji mu je status prilikom osnivanja dat i da na osnovu toga odluči o pravu zaposlenog na minuli rad, koji može biti ostvaren samo u državnom organu.

ZAKON O PLATAMA U DRŽAVnim ORGANIMA I JAVnim SLUŽBAMA

važno

U članu 1. Zakona o dopunama *Zakona o platama u državnim organima i javnim službama* izmenjen je član 5. stav 1. tačka 1. Zakona i propisano je da dodatak za platu pripada za vreme provedeno u radnom odnosu (minuli rad) – u visini od 0,4% od osnovice za svaku punu godinu rada ostvarenu u radnom odnosu kod poslodavca, u smislu člana 1. Zakona. Dodatim stavom 2. propisano je da se sve ustanove u istoj delatnosti obuhvaćene istim planom mreže, odnosno osnovane od istog nivoa vlasti smatraju istim poslodavcem u smislu prethodnog stava.

U primeni ove odredbe trebalo bi poći od poslodavca u smislu člana 1. Zakona i imati u vidu da **promena poslodavca tj. promena svakog od nabrojanih organizacionih oblika povlači za sobom gubitak prava na minuli rad** (npr. zaposleni je radio u javnoj službi, a sada radi u organu jedinice lokalne samouprave).

Što se tiče norme u dodatom stavu 2. (odnosi se samo na ustanove kao poslodavca), da bi zaposleni ostvario pravo na minuli rad, potrebno je da uslovi budu **alternativno** ispunjeni, naime da se radi o **ustanovama u istoj delatnosti obuhvaćenim istim planom mreže ili da se radi o ustanovama u istoj delatnosti osnovanim od istog nivoa vlasti**.

Kod eventualnih nedoumica u primeni ovih odredaba u pogledu poslodavca, trebalo bi se rukovoditi činjenicom da zaposleni ima pravo na minuli rad ostvaren za svaku punu godinu rada kod poslodavca kod koga trenutno radi. Pitanje statusne promene, odnosno promene poslodavca trebalo bi rešavati imajući u vidu koji organ, organizacija, javna služba je preuzeila poslove i zaposlene nakon statusne promene i na taj način utvrditi pravo zaposlenih na minuli rad.

PITANJA I ODGOVORI:

1. Da li se raniji minuli rad koji je zaposleni ostvario u javnom preduzeću (npr. Elektroprivreda Srbije) gde mu miruje radni odnos zbog izbora na funkciju u lokalnoj samoupravi (npr. predsednik opštine) može uračunati u celokupni minuli rad?

Odgovor:

Odredbom člana 1. Zakona o platama u državnim organima i javnim službama propisano je da se ovim zakonom uređuje **način utvrđivanja plata, dodataka, naknada i ostalih primanja između ostalih i izabralih, postavljenih i zaposlenih lica u organima i organizacijama teritorijalne autonomije i lokalne samouprave**. Budući da se na prava i dužnosti zaposlenih u javnim preduzećima primenjuju opšti propisi o radu, **to se tako ostvareni staž izabranog lica u jedinici lokalne samouprave ne može uračunati u minuli rad**.

2. Da li se radni staž u SIZ (Samoupravnim interesnim zajednicama) može priznati kao celokupni radni staž ili ne? Da li se nekadašnje Samoupravne interesne zajednice i današnja Opštinska uprava smatraju istim poslodavcem, tj. da li postoji pravo na obračun minulog rada u Opštinskoj upravi, a koji je ostvaren kod SIZ?

Odgovor:

U ovom slučaju **promenu poslodavca trebalo bi rešavati imajući u vidu koji organ, organizacija, javna služba je preuzeila poslove i zaposlene nakon statusne promene i na taj način utvrditi pravo zaposlenih na minuli rad**. Ukoliko je opštinska uprava preuzeala poslove i zaposlene Samoupravne interesne zajednice,

može se smatrati da postoji kontinuitet, odnosno da zaposleni ostvaruje pravo na minuli rad.

3. Ko se smatra poslodavcem, u smislu člana 1. Zakona o dopuni Zakona o platama u državnim organima i javnim službama („Sl. glasnik RS”, broj 99/2014), i to za zaposlene u javnim preduzećima čiji je osnivač gradска opština; u javnim preduzećima i ustanovama čiji je osnivač grad Beograd, odnosno u ministarstvima ili organima koji su pripadali ministarstvima čiji su poslovi vršeni za teritoriju opštine (SUP, Komanda vojnog okruga i dr.); u organima koji su u vreme prethodnog rada bili u sastavu Opštinskog organa uprave, koji su u sadašnjoj organizaciji u sastavu Ministarstva (Služba društvenih prihoda)?

Odgovor:

U članu 1. Zakona o dopunama Zakona o platama u državnim organima i javnim službama izmenjen je član 5. stav 1. tačka 1. Zakona i propisano je da **dodatak za platu pripada za vreme provedeno u radnom odnosu (minuli rad)** – u visini od 0,4% od osnovice za svaku punu godinu rada ostvarenu u radnom odnosu kod poslodavca, u smislu člana 1. Zakona.

U primeni ove odredbe trebalo bi poći od poslodavaca koji su navedeni u smislu člana 1. Zakona i imati u vidu da **ako zaposleni promeni poslodavca odnosno ako dođe do promena u okviru nabrojanih organizacionih oblika, to načelno povlači za sobom gubitak prava na dodatak na platu za vreme provedeno u radnom odnosu** (npr. zaposleni je radio u javnoj službi, a sada radi u organu jedinice lokalne samouprave). Takođe, primera radi, zaposlenom u javnom preduzeću koji je prethodno bio zaposlen u jedinici lokalne samouprave ne pripada pravo na dodatak na osnovnu platu za vreme provedeno u radnom odnosu (minuli rad), jer se u ovom slučaju javno preduzeće ne može smatrati poslodavcem u smislu člana 1. Zakona o platama u državnim organima i javnim službama.

Kod eventualnih nedoumica u primeni ovih odredaba u pogledu poslodavca, trebalo bi se rukovoditi činjenicom da zaposleni ima pravo na minuli rad ostvaren za svaku punu godinu rada kod poslodavca (kod koga trenutno radi). **Pitanje statusne promene, odnosno promene poslodavca trebalo bi rešavati, imajući u vidu koji je organ, organizacija, javna služba preuzela poslove i zaposlene nakon statusne promene i na taj način utvrditi pravo zaposlenih na minuli rad.**

Takođe, *Zakonom o dopunama Zakona o platama u državnim organima i javnim službama u članu 1. stav 2. (odnosi se na ustanove kao poslodavca) propisano je da se sve ustanove u istoj delatnosti obuhvaćene istim planom mreže, odnosno osnovane od istog nivoa vlasti smatraju istim poslodavcem u smislu prethodnog stava. Iz navedenog proizlazi da je potrebno da propisani uslovi budu (alternativno) ispunjeni kako bi zaposleni ostvario pravo na minuli rad, **naime da se radi o ustanovama u istoj delatnosti obuhvaćenim istim planom mreže ili da se radi o ustanovama u istoj delatnosti osnovanim od istog nivoa vlasti.***

4. Da li se angažovanje u Centru za socijalni rad u dve različite opštine i na mestu sudsije Opštinskog organa za prekršaje može priznati kao celokupni radni staž kod poslednjeg poslodavca?

Da li se radni staž u srednjoj školi, u Poreskoj upravi i na poslovima inspektorata terenske kontrole lokalne poreske administracije može smatrati radom kod poslednjeg poslodavca?

Da li se kao celokupni minuli rad može priznati radni staž ostvaren u Sekretarijatu narodne odbrane opštine, kasnije u Saveznom ministarstvu odbrane, kao i kod Nacionalne službe za zapošljavanje?

Odgovor:

Članom 1. Zakona o dopunama Zakona o platama u državnim organima i javnim službama, kojim je izmenjen član 5. stav 1. tačka 1. Zakona o platama u državnim organima i javnim službama, propisano je da **zaposlenom pripada dodatak za platu za vreme provedeno u radnom odnosu (minuli rad) u visini od 0,4% od osnovice za svaku punu godinu rada ostvarenu u radnom odnosu kod poslodavca, u smislu člana 1. Zakona. U primeni ove odredbe treba poći od poslodavaca u smislu člana 1. Zakona i imati u vidu da promena poslodavca tj. promena u okviru nabrojanih organizacionih oblika načelno povlači za sobom gubitak prava na minuli rad.** Na primer, zaposleni koji je radio u javnoj službi, a sada radi u organu jedinice lokalne samouprave ili zaposleni koji je radio u organima dve različite jedinice lokalne samouprave (u organima različitih opština, oštine i grada) neće imati pravo na naknadu za vreme provedeno u radnom odnosu (minuli rad), s obzirom da se ne radi o istom poslodavcu u smislu člana 1. Zakona.

5. Šta se smatra državnim organom u smislu odredbe člana 23. Zakona o platama državnih službenika i nameštenika?

Odgovor:

Zakon o platama državnih službenika i nameštenika se primenjuje na državne službenike, odnosno zaposlene čije se radno mesto sastoji iz delokruga organa državne uprave, sudova, javnih tužilaštva, državnog pravobranilaštva, službi Narodne skupštine, predsednika Republike, Vlade, Ustavnog suda i službi organa čije članove bira Narodna skupština (državni organi), ili sa njima povezanih opštih, pravnih, informatičkih, materijalno-finansijskih, računovodstvenih i administrativnih poslova. Državni službenici, na osnovu ovog zakona nisu narodni poslanici, predsednik Republike, sudije Ustavnog suda, članovi Vlade, sudije, javni tužiloci, zamenici javnih tužilaca i druga lica koja na funkciju bira Narodna skupština ili postavlja Vlada i lica koja prema posebnim propisima imaju položaj funkcionera, kao i na nameštenike (član 2. Zakona o državnim službenicima).

Poslodavac državnih službenika i nameštenika je **Republika Srbija**, a prava i dužnosti poslodavca u ime Republike Srbije vrši rukovodilac državnog organa.

Takođe, **na prava i dužnosti državnih službenika supsidijarno se primenjuju opšti propisi o radu u odnosu na materiju koja ovim zakonom nije uređena.**

Članom 1. *Zakona o izmeni i dopuni Zakona o platama državnih službenika i nameštenika* izmjenjen je član 23. i utvrđeno je da **državni službenik ima pravo na dodatak na osnovu platu od 0,4% osnovne plate za svaku navršenu godinu rada u radnom odnosu kod poslodavca, bez obzira u kom državnom organu je bio zaposlen (minuli rad)**. Imajući u vidu da se ovim zakonom uređuju plate, naknade i druga primanja državnih službenika i nameštenika, to i pojam „državnog organa“ treba shvatiti u kontekstu citiranih odredbi Zakona o državnim službenicima. Što se tiče organa državne uprave, njihov delokrug i ustrojstvo su uredeni Zakonom o državnoj upravi, prema kome državnu upravu čine ministarstva, organi uprave u sastavu ministarstva i posebne organizacije.

6. Koji zakon primeniti na sudije i od kada se imaju primeniti odredbe Zakona o izmeni i dopuni Zakona o platama državnih službenika i nameštenika?

Odgovor:

Pitanje plata sudija uređeno je pravosudnim zakonima, i to *Zakonom o Ustavnom суду* („Sl. glasnik RS“, br. 109/07, 99/11 i 18/13-odлука US) i *Zakonom o sudijama* („Sl. glasnik RS“, br. 116/08, 58/09 – odluka US, 104/09, 101/10, 8/12- odluka US, 121/12¹, 124/12 – odluka US i 101/13).

Zakon o platama državnih službenika i nameštenika se primenjuje na državne službenike, odnosno zaposlene čije se radno mesto sastoji iz delokruga organa državne uprave, sudova, javnih tužilaštva, državnog pravobranilaštva, službi Narodne skupštine, predsednika Republike, Vlade, Ustavnog suda i službi organa čije članove bira Narodna skupština (državni organi), ili sa njima povezanih opštih, pravnih, informatičkih, materijalno-finansijskih, računovodstvenih i administrativnih poslova. Državni službenici, na osnovu ovog zakona nisu narodni poslanici, predsednik Republike, sudije Ustavnog suda, članovi Vlade, sudije, javni tužiloci, zamenici javnih tužilaca i druga lica koja na funkciju bira Narodna skupština ili postavlja Vlada i lica koja prema posebnim propisima imaju položaj funkcionera, kao i na nameštenike (član 2. Zakona o državnim službenicima).

S obzirom na navedeno, **izmene Zakona o platama državnih službenika i nameštenika ne odnose se na sudije.**

Takođe, kako su **izmene Zakona o platama državnih službenika i nameštenika** („Službeni glasnik RS“, br. 62/06, 63/06-ispr., 115/06-ispr., 101/07, 99/10, 108/13 i 99/14) i *Zakona o platama u državnim organima i javnim službama* („Službeni glasnik RS“, br. 34/01, 62/06 – dr. zakon, 116/08 – dr. zakon, 92/11, 99/11 – dr. zakon, 10/13, 55/13 i 99/14) stupile na snagu 19. septembra 2014. godine, to se obračun **minulog rada u skladu sa ovim zakonima vrši od 19.09.2014. godine. Prema tome, obračun minulog rada u skladu sa izmenama ovog zakona vrši se na plate ostvarene od 19.09.2014. godine (ne na plate koje su ostverene pre tog datuma).**

WWW.rezonsrbija.net

7. Da li se radni odnos koji je veći broj zaposlenih u Fondu solidarnosti ostvario u državnim preduzećima i lokalnim samoupravama čiji je osnivač Republika Srbija (NIS, Galenika, RTS, opština) računa u minuli rad kod obračuna zarada po važećim propisima, a u vezi sa članom 5. stav 2. Zakona o platama u državnim organima i javnim službama?

Odgovor:

Fond solidarnosti je osnovan Zakonom o radu (član 127.) kao javna služba čiji je osnivač Republika Srbija i sa svojstvom pravnog lica. U članu 1. Zakona o dopunama Zakona o platama u državnim organima i javnim službama izmenjen je član 5. stav 1. tačka 1. Zakona i predviđeno je da dodatak za platu pripada za vreme provedeno u radnom odnosu (minuli rad) – u visini od 0,4% od osnovice za svaku punu godinu rada ostvareno u radnom odnosu kod poslodavca, u smislu člana 1. Zakona. U primeni ove odredbe naročito ističemo da se **odredba člana 5. Zakona u smislu obračuna minulog rada ne vezuje za osnivača, već za poslodavca kod koga je zaposleni u radnom odnosu.** Takođe, treba poći od poslodavaca koji su navedeni u smislu člana 1. Zakona i imati u vidu da promena poslodavca tj. promena svakog od nabrojanih organizacionih oblika povlači za sobom gubitak prava na minuli rad.

8. Da li se istim poslodavcem, u smislu člana 1. stav 2. Zakona o platama u državnim organima i javnim službama, a radi obračuna dodatka na platu narodnom poslaniku i drugom licu iz člana 1. stav 1. tačka 1) Zakona uračunava radni staž ostvaren u: Saveznoj skupštini, Saveznoj Vladi, Saveznom sekretarijatu za unutrašnje poslove, Skupštini SCG, Savetu ministara SCG, drugim ustanovama osnovanim od istog nivoa vlasti, umajući u vidu da je RS pravni sledbenik SCG?

Odgovor:

Prema odredbi člana 60. stav 4. Ustavne povelje državne zajednice Srbija i Crna Gora („Službeni list SCG”, br. 1/2003) u slučaju istupanja države Crna Gora iz državne zajednice SCG međunarodni dokumenti koji se odnose na SRJ, posebno Rezolucija Saveta bezbednosti UN, odnosili bi se i u celosti važili za državu Srbiju, kao pravnog sledbenika. Takođe,

Narodna skupština RS usvojila je 05. juna 2006. godine **Odluku o obavezama državnih organa Republike Srbije** u ostvarivanju nadležnosti Srbije kao sledbenika državne zajednice SCG, koja predviđa **ostvarivanje nadležnosti Republike Srbije do donošenja neophodnih zakona.** S obzirom na navedeno, Republika Srbija je kao sledbenik državne zajednice SCG nasledila njen međunarodnopravni subjektivitet i međunarodne dokumente. Prema tome, mišljenja smo da bi **narodnim poslanicima za rad u organima bivše državne zajednice SCG trebalo obračunati minuli rad za rad u tim organima.**

9. Da li zaposlenima u Zavodu za javno zdravlje pripada dodatak na platu za vreme provedeno u radnom odnosu (minuli rad): u zdravstvenim ustanovama u bivšim jugoslovenskim republikama u periodu postojanja države SFRJ i SRJ; za vreme provedeno u zdravstvenim ustanovama u Republici Srpskoj; na medicinskim fakultetima i medicinskim školama u Republici Srbiji?

Odgovor:

U članu 1. Zakona o dopunama Zakona o platama u državnim organima i javnim službama izmenjen je član 5. stav 1. tačka 1. Zakona i propisano je da **dodatak za platu pripada za vreme provedeno u radnom odnosu (minuli rad)** – u visini od 0,4% od osnovice za svaku punu godinu rada ostvareno u radnom odnosu kod poslodavca, u smislu člana 1. Zakona. Dodatim stavom 2. propisano je da sve ustanove u istoj delatnosti obuhvaćene istim planom mreže, odnosno osnovane od istog nivoa vlasti smatraju se istim poslodavcem u smislu prethodnog stava. Stoga, da bi zaposleni ostvario pravo na minuli rad, potrebno je da **zakonski uslovi budu (alternativno) ispunjeni**, tj. da se radi o ustanovama u istoj delatnosti koje su obuhvaćene istim planom mreže ili da se radi o ustanovama u istoj delatnosti koje su osnovane od istog nivoa vlasti.

Iz navedenog proizlazi da se rad u zdravstvenim ustanovama i drugim službama u bivšim jugoslovenskim republikama ili u drugim državama ne može priznati kao minuli rad. Takođe, mišljenja smo da se zaposlenima u zdravstvenoj delatnosti ne može priznati minuli rad na medicinskim fakultetima i medicinskim školama, s obzirom da se radi o drugoj delatno-

sti (obrazovanju) obuhvaćenoj posebnim planom mreže.

10. Da li kolektivnim ugovorom u javnim službama može da se uredi minuli rad za sve godine rada kod poslodavca, odnosno veći procenat uvećanja za ovaj dodatak?

Odgovor:

Članom 5. st. 1-3. Zakona o platama u državnim organima i javnim službama propisano je da dodatak na platu pripada za:

1) vreme provedeno u radnom odnosu (**minuli rad**) - **u visini od 0,4% od osnovice**, za svaku punu godinu rada ostvarenu u radnom odnosu kod poslodavca, u smislu člana 1. ovog zakona;

2) dežurstvo i druge slučajeve rada dužeg od punog radnog vremena određene propisima (**prekovremeni rad**);

3) rad na dan državnog i verskog praznika;

4) dnevnu naknadu za povećane troškove rada i boravka na terenu (terenski dodatak);

5) rad noću (između 22,00 i 6,00 časova nadnog dana), ako takav rad nije vrednovan pri utvrđivanju koeficijenta.

Sve ustanove u istoj delatnosti obuhvaćene istim planom mreže, odnosno osnovane od istog nivoa vlasti smatraju se istim poslodavcem u smislu stava 1. ovog člana.

Dodatak na platu iz stava 1. tač. 2)-5) ovog člana obračunava se i isplaćuje u visini utvrđenoj propisima o radu.

Iz navedene odredbe proizilazi da je pravo **na dodatak na platu za „minuli rad“ utvrđen u tačno određenom procentu**, dok se visina drugih dodataka plate obračunava i isplaćuje u skladu sa propisima o radu. Kako **Zakon o radu** propisuju da se visina određenih prava po osnovu rada utvrđuje zakonom, odnosno opštим aktom (kolektivnim ugovorom ili pravilnikom o radu) i ugovorom o radu, to znači da se kolektivnim ugovorom može utvrditi visina prava iz člana 5. stav 1. tač. 2) do 5) Zakona o platama u državnim organima i javnim službama, dok je visina dodatka na platu za minuli rad utvrđena u određenom iznosu samim zakonom i ne bi mogla da bude predmet kolektivnog ugovora.

Takođe, osnov za dodatak na platu za minuli rad je definisan samim zakonom kao **„vreme provedeno u radnom odnosu“** koje se isplaćuje **„za svaku punu godinu rada ostvarenu u radnom odnosu kod poslodavca“**, te smo mišljenja da se kolektivnim ugovorom ne bi mogao

menjati ovako formulisan zakonski osnov. Odnosno **mišljenja smo da odredbe kolektivnog ugovora koje utvrđuju minuli rad kao rad za sve godine rada iz radnog odnosa zaposlenog, bez obzira kod kog poslodavca je radio, nisu u skladu sa zakonom**. Ovo iz razloga što je članom 8. tačka 2. Zakona o radu propisano da se opštим aktom i ugovorom o radu mogu utvrditi veća prava i povoljniji uslovi rada od prava i uslova utvrđenih zakonom, kao i druga prava koja nisu utvrđena zakonom, osim ako zakonom nije drukčije određeno.

Kako je **Zakonom o platama tačno određen dodatak na platu za vreme „minilog rada“, kao i definicija minilog rada, smatramo da odredbom kolektivnog ugovora **ne može da se osnov za isplatu i procenat uvećanja minilog rada uredi na drukčiji način, odnosno u većem iznosu od zakonom utvrđenog**.**

11. Da li prelazak iz uprava gradskih opština u upravu grada i obrnuto znači promenu poslodavca, kao i da li prelazak zaposlenih iz mesnih zajednica u opštinsku odnosno gradsku upravu i obrnuto znači promenu poslodavca?

Odgovor:

Imajući u vidu da su i gradske opštine i mesne zajednice posebna pravna lica koja samostalno (u skladu sa zakonom) vrše zapošljavanje, odlučuju o pravima i obaveza ma iz radnog odnosa, smatramo ih posebnim poslodavcima.

(Beograd, 29.09.2014. godine)

